

1 חוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג-1963

1. הגדרות

(תיקונים: התשס"ו, התשע"א)

בחוק זה -

"הפעלה", לענין כלי טיס - שימוש בכלי טיס למטרת טיסה, ובכלל זה גרימה או הרשאה לשימוש כאמור;
"הפעלה מסחרית" - הפעלת כלי טיס לצורכי עסק שעיקרו הסעת נוסעים, הובלת טובין או מתן שירות, באמצעות כלי טיס, בתמורה;
"חוק הטיס" - חוק הטיס, התשע"א-2011;
"חוק רשות התעופה האזרחית" - חוק רשות התעופה האזרחית, התשס"ה-2005;
"חוק זה" - לרבות התקנות שהותקנו על פיו;
"היתר הפעלה" - כמשמעותו בסעיף 8ג;
"המנהל" - מנהל רשות התעופה האזרחית, או עובד הרשות האמורה שהוא הסמיך לענין חוק זה, כולו או חלקו, בהתאם להוראות סעיף 19(ב);
"המפעיל", בכלי-טיס - לרבות הבעלים, השוכר או המטיס של כלי-הטיס;
"מפעיל זר" - בעל כלי טיס או שוכר של כלי טיס, שלא מתקיים בו האמור בפסקאות (1) או (2) להגדרה "מפעיל ישראלי";
"מפעיל ישראלי" - בעל כלי טיס או שוכר של כלי טיס, שמתקיים בו אחד מאלה:
(1) לענין יחיד - הוא תושב קבע בישראל שאין לו מקום עסקים עיקרי מחוץ לישראל, או אזרח ישראלי שיש לו מקום עסקים עיקרי בישראל;
(2) לענין תאגיד - הוא התאגד בישראל, אין לו מקום עסקים עיקרי מחוץ לישראל, והשליטה בו היא בידי אזרח ישראלי או תושב קבע בישראל, או בידי אדם אחר בהתאם להוראות אמנה בין-לאומית בעניני תעופה, שישראל צד לה; בפסקה זו, "שליטה" - כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;
"רישיון" - רישיון הפעלה מסחרית כמשמעותו בסעיף 2;
"רשות התעופה האזרחית" - רשות התעופה האזרחית שהוקמה לפי חוק רשות התעופה האזרחית;
"השר" - שר התחבורה והבטיחות בדרכים;
"הוועדה המקצועית" - הוועדה שהוקמה לפי סעיף 8א.

2. רישיון הפעלה מסחרית

(תיקון התשע"א)

מפעיל ישראלי לא יפעיל כלי טיס בהפעלה מסחרית, אלא אם כן בידו רישיון לכך מאת השר, ובהתאם לתנאי הרישיון.

3. תנאי הרישיון

(תיקונים: התשס"ו, התשע"א)

(א) השר רשאי לקבוע ברישיון תנאים לגבי כל אלה:

- (1) דבר הקשור בהפעלת כלי-הטיס ובשירותים הדרושים להפעלתו;
- (2) השירותים המוצעים באמצעות כלי-הטיס;
- (3)-(5) (בוטלו);
- (6) היעדים שאליהם או מהם מותר לבעל הרישיון לפעול;
- (7) (בוטלה);
- (8) תעריפי דמי הנסיעה, דמי ההובלה ותשלומים אחרים שיידרשו והבאתם לידיעת הציבור;
- (9) הטסתם של נוסעים שאורגנו או התארגנו בקבוצות;
- (10) הדרכים והאמצעים שבהם יבטיח בעל הרישיון תשלום פיצויים בעד נזק, לרבות נזק לצד שלישי, שנגרם עקב הפעלת כלי-הטיס;
- (11) (בוטלה);
- (12) תנאים שתכליתם שמירה על הדדיות עם מדינה אחרת הנוגעת בדבר.

(1א) קביעת תנאים ברישיון לפי הוראות סעיף קטן (א), שלא בהתאם לבקשה שהגיש מבקש הרישיון או קביעת תנאים כאמור בהתאם לבקשה שהגיש מבקש הרישיון שיש בהם כדי לפגוע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, ברווחת ציבור המשתמשים או בתועלת המשק, תיעשה בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית.

(ב) השר רשאי, לפי שיקול דעתו, לשנות את תנאי הרישיון, להוסיף עליהם, לבטלם או להשעות את תקפם לתקופה שיקבע (בסעיף זה - שינוי תנאים), ובלבד ששינוי תנאים שלא לפי בקשה מאת בעל הרישיון וכן דחיית בקשתו של בעל רישיון, כולה או חלקה, לשינוי כאמור, ייעשו בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית.

(ג) השר יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף זה, ככל הניתן בנסיבות הענין, באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק.

4. בקשה לרישיון וחידוש

(תיקון התשע"א)

השר רשאי, בתקנות, לקבוע הוראות המסדירות דרכי מתן רישיון, חידוש, תקופת תקפו, תנאיו, צורתו, כללי החזקתו וכן את האגרות שישולמו בעד מתן הרישיון או חידושו.

5. סירוב למתן רישיון

(תיקונים: התשס"ו, התשע"א)

(א) השר, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי לסרב לתת רישיון, אם ראה בין השאר אחת מאלה:

- (1) מתן הרישיון עלול לפגוע בהסדר משק התעופה או בתיכנונו;
- (2) מתן הרישיון עלול לפגוע בבטחון המדינה;
- (3) מתן הרישיון אינו תואם הסכם בין-לאומי בעניני תעופה אזרחית שבין ישראל לבין מדינת-חוץ או הסכם שבין חברה ישראלית לבין חברת-חוץ שאושר על ידי השר לענין חוק זה, או שהרישיון עשוי לפגוע בביצועם של הסכמים כאמור;
- (4) אין ברשותו של מבקש הרישיון ציוד וצוות מתאימים ומספיקים, או שאין הוא מסוגל לנהל את מבצעו באופן שיבטיח דרגה גבוהה ביותר של בטיחות, רציפות, סדירות, יעילות או נוחות לציבור;
- (5) הטיסה עשויה לפגוע בבטיחות הציבור, בבריאותו, או בבטיחות הטיס, או שיש בה כדי לסכן את הציבור

בדרך אחרת.

(6) מתן הרישיון עלול להביא לתחרות בלתי הוגנת בענף התעופה האזרחית בשל קביעת מחיר לשירותי

תעופה הנמוך מן המחיר ההוגן.

(ב) השר יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף קטן (א), ככל הניתן בניסיונות הענין, באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק.

6. סמכות לסייג מתן רישיון

(תיקונים: התשע"א, התשע"ב)

השר רשאי, בתקנות, לקבוע סוגים של הפעלות מסחריות שלא יינתן עליהן רישיון או שיינתן בהגבלות ובסייגים שיקבע, באם הוא סבור שהאיסור, ההגבלה או הסייג דרושים מחמת נימוק מן הנימוקים לפי סעיף 5 או להסדרת ענין מן המפורטים בסעיף 3.

7. סייג לשירות ריסוס

(תיקון התשע"א)

(בוטל).

8. התליית רישיון וביטולו

(תיקונים: התשס"ו, התשע"ב)

השר, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי להתלות רישיון או לבטלו אם ראה אחת מאלה:

(1) לא נתמלא תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מהוראות כל דין החל על הפעלת כלי הטיס;

(2) אין הפעלת כלי הטיס מתנהלת בבטיחות, ביעילות, בהכשרה או בהתחשבות הראויה בצרכי הציבור;

(3) קיים נימוק מן הנימוקים שבגללם רשאי השר לסרב לתת רישיון לפי חוק זה.

א8. הוועדה המקצועית

(תיקונים: התשס"ו, התשע"א)

(א) מוקמת בזה ועדה מקצועית שתפקידה לחוות את דעתה בכל ענין הנוגע לרישיונות ולהיתרי הפעלה, שלגביו נדרשת חוות דעתה לפי הוראות חוק זה.

(ב) חברי הוועדה המקצועית יהיו המפורטים להלן:

(1) המנהל הכללי של משרד התחבורה;

(2) המנהל;

(3) המנהל הכללי של משרד התיירות;

(4) המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה;

(5) הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

(ג) כל אחד מהמנויים בסעיף קטן (ב) רשאי למנות נציג מטעמו מבין העובדים הבכירים במשרדו, שיהיה חבר הוועדה המקצועית במקומו.

(ד) בדיוני הוועדה המקצועית הנוגעים לחוות דעת בעניין היתרי הפעלה, ישתתף, במקום המנהל, נציגו כאמור בסעיף קטן (ג).

(תיקונים: התשס"ו, התשע"א)

(א) הוראות סעיפים 3, 5 ו-8 לענין התייעצות בשר התיירות יחולו לגבי רישיון להפעלה של כלי טיס גדול לשם הסעת נוסעים בטיסה מסחרית.

(ב) הוראות סעיפים 3, 5 ו-8 לענין קבלת חוות דעת מהוועדה המקצועית יחולו לגבי רישיון להפעלה של כלי טיס גדול לשם הסעת נוסעים או הובלת טובין בהפעלה מסחרית.

(ג) בסעיף זה, "כלי טיס גדול" - כלי טיס שמשקלו המרבי המורשה להמראה עולה על 5,700 קילוגרמים.

8.ג. היתר הפעלה

(תיקונים: התשע"א, התשע"ב)

(א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 2, מפעיל ישראלי ומפעיל זר של כלי טיס לא יפעילו כלי טיס בהפעלה מסחרית לשם הסעת נוסעים או הובלת טובין בתמורה, מישראל, אליה או בשטחה (בסעיף זה - הפעלה בישראל), אלא אם כן בידם היתר לכך מאת המנהל (בחוק זה - היתר הפעלה) ובהתאם לתנאי ההיתר; היתר הפעלה יינתן לתקופה קצובה, לכל יעד שהמפעיל מורשה לטוס אליו.

(1א) (1) המנהל לא ייתן היתר הפעלה, אלא אם כן התחייב מבקש ההיתר למנות אדם מטעמו לשם סיוע לנוסעים לממש את זכויותיהם בהתאם להוראות חוק פיצוי וסיוע, בכל טיסה שהוא מפעיל, שיהיה נוכח בשדה התעופה שלוש שעות לפחות לפני מועד ההמראה המתוכנן של הטיסה, ועד תום 30 דקות לאחר המראתה.

(2) החובה למנות אדם לפי הוראות פסקה (1) תחול גם בשדה תעופה מחוץ לישראל, לגבי טיסה לישראל, ובלבד שהונפק לנוסע כרטיס טיסה הלוך ושוב לטיסה מישראל ואליה, לרבות טיסה הכוללת חניית ביניים.

(3) בסעיף קטן זה —

"חוק פיצוי וסיוע" — חוק שירותי תעופה (פיצוי וסיוע בשל ביטול טיסה או שינוי בתנאיה), התשע"ב-2012;

"חניית ביניים" ו"נותן שירותי סוכנות נסיעות" — כהגדרתם בחוק פיצוי וסיוע;

"כרטיס טיסה הלוך ושוב" — כהגדרתו בסעיף 3(ג) לחוק פיצוי וסיוע.

(ב) (1) המנהל לא ייתן היתר הפעלה למפעיל זר, אלא אם כן מינה המפעיל נציג בישראל מטעמו, המורשה לפעול בשמו בהליכים לפי חוק זה ולפי חוק הטיס, וכן לקבל בשמו ובעבורו כתבי בדין בכל הליך.

(2) בעל היתר הפעלה יודיע למנהל על החלפת נציגו בנציג אחר או על כל שינוי בפרטי הנציג; המנהל רשאי להורות לבעל היתר הפעלה להחליף את נציגו.

(3) רשות התעופה האזרחית תפרסם באתר האינטרנט שלה את פרטי הנציגים של מפעילים זרים, ותעביר פרטים אלה לרשות שדות התעופה שהוקמה לפי חוק רשות שדות התעופה, התשל"ז-1977, לצורך פרסומם באתר האינטרנט של רשות שדות התעופה.

(ג) המנהל רשאי לקבוע בהיתר הפעלה תנאים להפעלה בישראל לגבי כל אלה:

(1) כלי הטיס שבעל ההיתר מורשה להפעיל;

(2) סוגי השירותים המוצעים באמצעות כלי הטיס;

(3) מספר הנוסעים או משקל המטען שבעל ההיתר מורשה להוביל;

(4) קיבולת המושבים או קיבולת המטען בכלי הטיס;

(5) תדירות השירותים שיינתנו ולוח הזמנים לנתינתם;

(6) הפעלת כלי טיס שאינם בבעלות המפעיל;

(7) תנאים שתכליתם שמירה על הדדיות עם מדינה אחרת הנוגעת בדבר;

(8) כל תנאי אחר שקבע השר לעניין זה.

(ד) השר רשאי לקבוע סוגי הפעלות מסחריות שלא נדרש לגביהן היתר הפעלה, ובלבד שבידי המפעיל רישיון הפעלה אווירית לפי סעיף 18 לחוק הטיס, או רישיון מקביל מהרשות המוסמכת במדינת המפעיל כהגדרתה בחוק האמור.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין הדרכים למתן היתר הפעלה, חידושו, תקופת תוקפו, תנאיו, צורתו, כללי החזקתו וכן הוראות לעניין אגרות שישולמו בעד מתן ההיתר או חידושו.

(ו) הוראות סעיפים 3(א) עד 5, 8 ו-8ב החלות לגבי רישיון, יחולו לגבי היתר הפעלה, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) סמכות הנתונה לפי הסעיפים האמורים לשר, תהיה נתונה למנהל;

(2) סמכות הנתונה לפי הסעיפים האמורים לשר התיירות, תהיה נתונה למי ששר התיירות הסמיכו לעניין זה.

9. מינוי מפקח וסמכויותיו

(תיקון התשע"א)

(א) השר רשאי למנות מפקח לענין חוק זה (להלן - המפקח).

(ב) מפקח או מי שהוסמך על ידיו לענין זה רשאי להיכנס לכל מקום, למעט מקום המשמש למגורים, על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק זה והוראות הסעיפים 19-22 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים) יחולו על כניסה כאמור, בתיאומים לפי הענין.

10. איסור להפריע למפקח

(א) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו ולמלא תפקידו לפי חוק זה.

(ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 1,000 לירות.

10א.

עיצום כספי

2

(תיקון התשע"א)

(א) בסעיף זה -

"הסכום הבסיסי" - סכום כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לגבי מי שהפעיל כלי טיס גדול בטיסה בין-לאומית - 100,000 שקלים חדשים;

(2) לגבי מי שהפעיל כלי טיס בינוני או כלי טיס קטן בטיסה בין-לאומית, או מי שהפעיל כלי טיס גדול בטיסה

פנים-ארצית - 50,000 שקלים חדשים;

(3) לגבי מי שהפעיל כלי טיס שלא כאמור בפסקאות (1) ו-(2) - 25,000 שקלים חדשים;

"כלי טיס גדול", "כלי טיס בינוני" ו"כלי טיס קטן" - כהגדרתם בסעיף 144 לחוק הטיס.

(ב) המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות סעיף זה, בסכום השווה ל-150 אחוזים מהסכום הבסיסי, על כל אחד

מאלה:

(1) מפעיל ישראלי שהפעיל כלי טיס בהפעלה מסחרית שנדרש לגביה רישיון, בלא רישיון, בניגוד להוראות

סעיף 2;

(2) מפעיל ישראלי או מפעיל זר שהפעיל כלי טיס בהפעלה מסחרית שנדרש לגביה היתר הפעלה, בלא

היתר הפעלה, בניגוד להוראות סעיף 8g.

(ג) המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות סעיף זה בגובה הסכום הבסיסי, על כל אחד מאלה:

(1) בעל רישיון שהפר תנאי מתנאי רישיון המפורט בסעיף 3(א)(1) עד (12);

(2) בעל היתר הפעלה שהפר תנאי מתנאי היתר הפעלה המפורט בסעיף 8(ג)(1) עד (7).

(ד) המנהל רשאי להטיל עיצום כספי לפי הוראות סעיף זה, בסכום השווה ל-50 אחוזים מהסכום הבסיסי, על בעל היתר הפעלה שעשה אחד מאלה:

(1) החליף את נציגו ולא הודיע על כך למנהל, או לא הודיע למנהל על שינוי בפרטי הנציג, בניגוד להוראות סעיף 8(ב);

(2) הפר את הוראות המנהל בדבר החלפת נציג שמונה מטעמו, בניגוד להוראות סעיף 8(ב);

(3) הפר תנאי מתנאי ההיתר שנקבע לפי סעיף 8(ג)(8).

(ה) מפעיל ישראלי שהפעיל כלי טיס בהפעלה מסחרית שנדרש לגביה גם רישיון וגם היתר הפעלה, ובאותה הפעלה הפר תנאי רישיון שנקבע גם כתנאי בהיתר הפעלה, או הפר תנאי רישיון לעניין היעד שאליו או ממנו מותר לו לפעול ובאותה הפעלה הפעיל כלי טיס בלא היתר הפעלה לאותו יעד, יוטל עליו עיצום כספי אחד בשל הפרות כאמור, לפי הגבוה.

(ו) (1) המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסעיפים קטנים (ב) עד (ד),

אלא לפי הוראות פסקה (2).

(2) השר, בהסכמת שר המשפטים, יקבע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף זה, בשיעורים שיקבע.

(ז) על עיצום כספי לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 150 והוראות סימן ב' בפרק י' לחוק הטיס, בשינויים המחויבים.

(ח) על אף האמור בסעיף 8(ב) לחוק רשות התעופה האזרחית, המנהל אינו רשאי לאצול את סמכויותיו לפי סעיף זה.

עונשין

.11

(תיקון התשע"א)

(א) (1) המפעיל כלי-טיס בהפעלה מסחרית מן המדינה או אליה ללא רישיון בר-תוקף לפי חוק זה, דינו - מאסר שנה אחת או קנס 50,000 לירות; המפעילו, כאמור שלא בהתאם לתנאי הרישיון, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 20,000 לירות.

(2) המפעיל כלי-טיס בהפעלה מסחרית בתוך שטח המדינה ללא רישיון בר-תוקף לפי חוק זה או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, דינו - מאסר שלושה חדשים או קנס 10,000 לירות.

(3) (נמחקה).

(ב) בהטלת עונש לפי סעיף זה יתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, על הישנות הטיסות שבוצעו ועל מספר הנוסעים שהוטסו, שלא בהתאם לחוק זה.

(ג) היה הנאשם בעבירה לפי סעיף זה חבר בני-אדם המואגד בחוץ-לארץ ושאינו רשום בישראל על פי כל דין, מותר למסור כל הזמנה וכל מסמך אחר לענין הליכים לפי חוק זה למורשהו המוסמך בישראל, ובאין מורשה כאמור - לקברניט של כלי הטיס, וכל מסירה כאמור תיראה כמסירה כדין לחבר בני-האדם האמור.

12. אחריות בעלים מרשים ומשכירים

נעברה עבירה לפי סעיף 11 על ידי עובד, סוכן או בא-כוח כשהוא פועל בתחום תפקידיו, או על ידי שוכר כלי הטיס, יואשם בעבירה גם מעבידו או מרשהו של העבריין, או בעל כלי הטיס, או המשכיר, הכל לפי הענין, אם לא הוכיח שניים אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

13. צו-עיכוב וערבות ע"י בית-המשפט

(תיקון התשע"א)

(א) ראה בית-המשפט המחוזי כי יש יסוד להניח שנעברה עבירה על ידי הפעלת כלי-טיס בניגוד להוראות סעיף 11 וכי כלי הטיס עומד להיות מוצא מן הארץ ועיכובו דרוש כדי להבטיח את גביית הקנס שהחשוד בעבירה עשוי להתחייב בו על פי פסק-דין מאחר שאין לו רכוש בארץ, רשאי בית המשפט, על פי בקשת השר, לצוות על עיכוב כלי הטיס בדרך שיורה בית המשפט, וכן להורות על שחרור כלי הטיס שעוכב כאמור בערבות שלא תעלה על סכום הקנס שנקבע לאותה עבירה.

(ב) בית המשפט רשאי לצוות כאמור אף שלא בפני החשוד בעבורה, אם היה סבור שהנסיבות מצדיקות זאת.

14. צו עיכוב וערבות על ידי השר

(תיקון התשע"א)

ראה השר כי נתקיימו התנאים שבהם רשאי בית המשפט לצוות על עיכוב כלי הטיס וכי המצב מחייב פעולה דחופה, רשאי הוא לצוות על עיכוב תכופ של כלי הטיס בדרך שיורה, ורשאי הוא להורות על שחרור כלי הטיס שעוכב כאמור בערבות שלא תעלה על סכום הקנס שנקבע לאותה עבירה.

15. ביטול צו עיכוב של השר

(תיקון התשע"א)

(א) צו-עיכוב על פי סעיף 14 בטל בתום 5 ימים מיום שניתן, זולת אם לפני אותו מועד הוגשה לבית-המשפט המחוזי, שבתחום-שיפוטו ניתן הצו, בקשה לאישורו.

(ב) הרואה עצמו נפגע על ידי צו-עיכוב שניתן שלא בפניו, רשאי, לא יאוחר מהיום החמישי לאחר שהצו הגיע לידיעתו וכל עוד לא הוגשה הבקשה לאישורו, לבקש את ביטולו מבית המשפט שנתן את הצו או שבתחומו ניתן הצו, הכל לפי הענין.

(ג) בדיון בבקשות לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט לאשר את הצו, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או להחליט בדרך אחרת.

16. פקיעת צו עיכוב

(א) ניתן צו-עיכוב לפי חוק זה ותוך שלושים יום מיום שניתן או מיום שאושר, הכל לפי המועד המאוחר יותר, לא הוגשה תביעה פלילית על העבירה שבגללה עוכב כלי הטיס, בטל צו העיכוב, ואם ניתנה ערבות לשחרור כלי הטיס, תוחזר למי שנתנה.

(ב) הוגשה תביעה פלילית כאמור, יפקע צו העיכוב עם גמר דינו של הנאשם, ואם הוטל עליו קנס - עם תשלום הקנס, זולת אם הורה בית המשפט על דרך אחרת.

17. פיצויים

(תיקון התשע"א)

צו-עיכוב שניתן שלא כדין על ידי השר ובטל כאמור בסעיף 15(א) - מי שנגרם לו נזק ממון על ידיו זכאי לתשלום פיצויים מאת אוצר המדינה.

18. המרה

(תיקון התשע"א)

נוכח השר כי אדם עבר על הוראה מהוראות חוק זה, רשאי הוא בהסכמתו של האדם, להמיר בכופר כסף את העונש שנקבע לאותה עבירה בחוק זה; הוגשה תביעה פלילית, אין לקבל כופר כל עוד לא נתן היועץ המשפטי לממשלה הסכמתו להפסקת ההליכים.

19. אצילת סמכויות והסמכה

(תיקונים: התשס"ה, התשע"א)

(א) השר רשאי לאצול לעובד מעובדי משרדו, לרבות למנהל ולעובדי רשות התעופה האזרחית, כל סמכות מסמכויותיו לפי חוק זה, למעט הסמכות לפי הסעיפים 15 ו-18 והסמכות להתקין תקנות בנות פעל תחיקתי.

(ב) המנהל רשאי להסמיך עובד מעובדי רשות התעופה האזרחית בסמכויותיו לפי חוק זה, כולן או חלקן; הודעה על הסמכה כאמור, ובכלל זה פירוט העניינים שלגביהם ניתנה ההסמכה, תפורסם ברשומות.

20. שמירת סמכויות וחובות אחרים

סמכות לפי חוק זה אינה גורעת מסמכות לפי חיקוק אחר, וקיום חובה לפי חוק זה אינו גורע מקיום חובה לפי חיקוק אחר.

21. רשיונות קיימים

רשיון בר-תוקף שניתן בהתאם לתקנות הטיס (רשיונות לשימוש בכלי-טיס בשירותי-תעופה), התשט"ז-1956, דינו כדין רשיון שניתן על פי חוק זה, אולם תקפו יפקע לא יאוחר משנה מיום תחילתו של חוק זה.

22. תחולה על המדינה

(תיקון התשע"א)

הוראות חוק זה יחייבו גם את המדינה; אולם השר רשאי לפטור טיסה או סוג טיסות המופעלים על ידי המדינה מהוראות חוק זה.

23. ביצוע ותקנות

(תיקונים: התשס"ו, התשע"א)

(א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי לפי הצעת רשות התעופה האזרחית או בהתייעצות עמה להתקין תקנות לביצוע; תקנות לעניין אגרות המוטלות לפי חוק זה טעונות אישור של ועדת הכלכלה של הכנסת.

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי-דין להליכים לפי הסעיפים 13, 15 ו-16.

(ג) לא יותקנו תקנות לפי חוק זה שיש בהן כדי לפגוע, במידה העולה על הנדרש, בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, ברווחת ציבור המשתמשים או בתועלת המשק.

24. תחילה

תחילתו של חוק זה בתום ששה חדשים מיום קבלתו בכנסת.

לוי אשכול

ישראל בר-

יהודה

ראש

הממשלה

שר

התחברה

שניאור זלמן

שזר

נשיא

המדינה

[1].[ס"ח 397](#), התשכ"ג (5.7.1963), עמ' 104

תיקונים: ס"ח 1980, התשס"ה (13.2.2005), עמ' 132;

ס"ח 2057, התשס"ו (15.6.2006), עמ' 318;

ס"ח 2296, התשע"א (13.4.2011), עמ' 902. [הצ"ח - ממשלה 482](#), התש"ע, עמ' 245;

ס"ח 2360, התשע"ב (29.5.2012), עמ' 421. [הצ"ח - כנסת 413](#), התשע"ב, עמ' 6.

[2]. תחילתו של סעיף 10א לחוק, ביום תחילתן של תקנות לפי סעיף 10א(ו)(2), ובלבד שתקנות כאמור יותקנו לא יאוחר

משלושה חודשים מיום 13.4.2011; לא הותקנו תקנות כאמור, ידחה השר, בצו, באישור הוועדה, את מועד תחילתו של הסעיף

האמור בשלושה חודשים נוספים בכל פעם.

//